

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1428/2019
22.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари у саизвршилаштву из члана 212. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Страхиње Ристића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 5К 572/18 од 20.02.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 193/19 од 28.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 5К 572/18 од 20.02.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 193/19 од 28.10.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 5К 572/18 од 20.02.2019. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на новачне казне у одређеном износу од по 10.000,00 динара, који су дужни да плате у року од 15 дана по правноснажности пресуде, што уколико у остављеном року не учине исте ће бити замењене казном затвора, рачунајући сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне, као један дан затвора, али не дуже од шест месеци.

Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала ближе наведен у изреци ове пресуде.

Оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 193/19 од 28.10.2019. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљених АА и ББ, адв. Страхиње Ристића и преиначена пресуда Основног суда у Крушевцу 5К 772/18 од 20.02.2019. године исправљена решењем истог суда 5К 572/18 од 06.06.2019.

године и 5К 572/18 од 18.07.2019. године и то у погледу правне квалификације дела, тако што је Виши суд у Крушевцу, окривљене АА и ББ, за радње наведене у првостепеној пресуди огласио кривим, због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари у саизвршилаштву из члана 212. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, притом задржавајући као правилну изречену кривичну санкцију из првостепене пресуде, а жалба браниоца окривљених у осталом делу је одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених АА и ББ, адв. Страхиња Ристић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Страхиње Ристић, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку је неоснован, док је у осталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Бранилац окривљених АА и ББ, адв. Страхиња Ристић, у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати „суд је показао поштанско сандуче без врата“, а да ова доказна радња није изведена у току поступка, тј. на главном претресу, нити је донето решење ради њеног извођења.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених су неосновани.

Наиме, из списка предмета произлази тј. из записника о главном претресу од 10.04.2017. године да је у доказном поступку у својству сведока између осталих испитан и сведок ВВ, који је у току саслушања суду показао поштанско сандуче и да је суд констатовао да је ово поштанско сандуче искривљено, да је црне боје и да недостају врата.

Из наведеног произлази, да „показано поштанско сандуче без врата“, чини саставни део исказа сведока ВВ, на наведеном главном претресу, а на ком исказу суд је засновао пресуду.

Према томе, првостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву браниоца окривљених, јер своју одлуку није засновао на доказу који бранилац окривљених наводи у захтеву за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Страхиње Ристића, у осталом делу је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек.

Имајући у виду да бранилац окривљених, у конкретном случају захтев за заштиту законитости подноси због повреда одредаба члана 431, члана 15. и 16. члана 428. став 8. члана 419. став 1. и 2. и члана 460. став 1. ЗКП, те да повреде ових одредаба нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овом делу недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама, није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Страхиње Ристић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљених у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио као недозвољен, сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић